Milioane de mesaje au circulat azi pe subiectul ursulețului executat la Sibiu. Dacă nu era filmat și dacă nu ajungea pe net și în mass media, nimeni nu credea că se poate să fie o asemenea jălnicie. Un ursuleț care trece pe acoperiș, apoi prin ceva curte, cum este împușcat și cade în ghiveciul cu verdeață. Revoltător, puțin? Demn de o capitală culturală europeană… mai ales când compari aceste imagini cu capturarea ursului din Canada… tranchilizarea lui și eliberarea în natură… imagini la fel de mult rulate prin mass media histerizată a zilei de azi. Sigur, se pot face tot felul de analize, dar în privința reacției publice este evident ce a rezultat: ura inimaginabilă a maselor largi ale populației față de vânători, față de aceste hoarde primitive de cretini care ucid din plăcere. Cine a tras, cu ce armă… déjà nici nu mai contează prea mult din punct de vedere mediatic. Cu fiecare zi ce trece, a recunoaște public că ești vânător va fi din ce în ce mai similar cu declararea publică a stării tale de puroi-infect în haină verde.

Efectele, desigur, se extind și pe alte planuri. Acum, micul ursuleț mort este întins simbolic pe biroul celei care este ministrul mediului… care trebuie să acționeze, cumva; nu se știe ce consecințe legale vor rezulta din execuția publică lângă Piața Mare din Sibiu a unui exemplar din ceva specie protejată de interes comunitar… fără să existe nici un fel de derogare. Sângele acestui mic ursuleț a mânjit nu doar ghiveciul de flori și pavajul din curte… ci a mânjit “miliția” – ‘organul’ statului care a managerizat situația, a pus în dificultate autoritățile de toate felurile, a mânjit Sibiul… (oraș care deja era simbolizat mediatic de un individ care dă impresia că este cam retardat), și a implicat țara asta la un nivel mult mai mare decât se putea presupune inițial. Imaginile filmate vor circula mult și bine, ca semn al unui hitlerism penibil față de orice animal sălbatic, semn al grotelor în care se adăpostesc organele guvernamentale, semn al uciderii fără reținere și fără remușcare. Încă o reușită totală a statului criminal. Ce se poate zice la final? O tragi-comedie de doi bani, ceva ce te face să te rușinezi că ești om. Poți avea impresia că acel ursuleț naiv care a ajuns cumva în oraș fără să știe ce îl așteaptă… este ceva similar cu tinerii naivi care au ieșit inconștienți prin 89 în fața organelor care trag. Securiști, criminali, vânători care ucid din plăcere. Ce șansă ai în fața lor?

Autor: dr. Peter Lengyel

SURSA:
Peter Lengyel blog